

IGeo Beijing 2016

Jeroen Vervalcke en Brecht Delannoye, mede in naam van Niels Sevens, Vlaamse deelnemers aan de 13de internationale geo-olympiade in Beijing

Op een woensdagnamiddag in oktober namen wij samen met net iets minder dan 2000 andere leerlingen deel aan de eerste ronde van de Vlaamse Geografie Olympiade. Hier moesten we 35 meerkeuzevragen beantwoorden. 281 deelnemers konden zich plaatsen voor de tweede ronde en op deze schriftelijke test kregen we niet enkel meerkeuzevragen maar ook een blinde kaarttoefening en open vragen voorgeschoteld. Uiteindelijk plaatsten twintig deelnemers zich voor het finaleweekend in De Panne. De finale bestond uit twee delen. Zo moesten we zaterdag op veldwerk in Noord-Frankrijk en zondag stelden we na verkenning van Adinkerke per fiets een nieuw ruimtelijk ordeningsplan op. Na een maand ongeduldig wachten kwamen we op de proclamatie eindelijk te weten wie mee mocht, maar dit bleek niet de definitieve samenstelling te zijn. Zo kreeg Brecht twee dagen later het goede nieuws nadat iemand anders afgehaakt had en na een laattijdige afzegging van één van de vier gelukkigen bleven we uiteindelijk nog maar met drie over.

Op zondag 14 augustus was het dan eindelijk de grote dag. Nadat we de laatste plekjes in onze goed gevulde valiezen hadden opgevuld met koekjes, stylo's en Belgische souvenirs om ter plaatse uit te delen en onze zelfontworpen polo's en poster ontvangen hadden, konden we eindelijk inchecken. Na de 10-uur lang durende vlucht, waar we konden genieten van een lekker Chinees avondmaal en een ontbijt om 3 uur 's nachts, kwamen we eindelijk aan in China. Onze eerste indruk van Beijing viel wel wat tegen. Zo kan je stortregen en een drukke maandagochtendspits nu niet echt een fantastische eerste indruk noemen. Daarna trotseerden we nog wat communicatieproblemen en chaotische toestanden in het hotel vooraleer we ons eindelijk naar de kamers konden begeven. Iedereen van ons team heeft die middag toch wel een siesta gedaan want we waren allen doodmoe door het uurverschil en de uitputtende reis. Toen we wakker werden, bleek het open hemel te zijn en genoten we van de prachtige, grote tuin in het hotel. 's Avonds zijn we op verkenning in Beijing gegaan op zoek naar een restaurant. We hebben die avond voor een spotprijs zeer lekker maar toch wel pikant gegeten. We hebben die avond ook zeer veel zitten klungelen met onze stokjes, maar het belangrijkste is dat wij en vooral de Chinese obers zich daar zeer goed mee hebben geamuseerd. De volgende dag hadden we nog tijd om samen met het Kroatische team het Olympisch Park met het beroemde Vogelneststadion te bezoeken vooraleer de iGeo echt begon.

Dinsdagavond was het tijd voor de openingsceremonie. Hier konden we genieten van prachtige Chinese muziek en dans, maar werden we ook verplicht om te luisteren naar "Engelse" toespraken van Chinese professoren en een Chinese vice-minister. Het was alleen Engels met 'zeer veel haar' op waardoor we er niets van begrepen. Dit hele gebeuren verliep wel nogal wat chaotisch. Zo was er een probleem met één van de micro's en de Chinezen bleken ook niet echt goed te kunnen omgaan met een kleine programmawijziging. Voor deze gelegenheid hebben we onze zelf ontworpen T-shirts aangedaan. Op de achterkant stond er een Chinees die met stokjes frietjes eet, een karikatuur op de Belgen en de Chinezen dus. We zagen dan ook bij velen een glimlach verschijnen wanneer ze onze T-shirts zagen. Die avond was ook de eerste kans om echt met andere teams in contact te komen. In het begin verliep dat nog wat stroef maar naarmate de week vorderde, ging dat steeds beter.

We waren natuurlijk niet naar China gegaan om er de pedante, westerse toerist uit te hangen! De internationale geografie olympiade is in de eerste plaats een wedstrijd! De testen zelf kunnen worden onderverdeeld in drie categorieën: algemene kennis, een terreinstudie en een heuse multimediatest.

De ochtend van de algemene kennistest raaptten we met een bevend hart onze spulletjes samen, wisten het klamme zweet van ons gezicht, sloegen nog wat maag- en darmspulletjes achterover en begaven ons toen naar de East Lecture Hall, waar de eerste ronde gehouden zou worden. We namen er plaats aan een naar Belgische maatstaven veel te klein tafeltje, schudden de inhoud van onze gekregen pennenzakken (die tijgerbalsem bleken te bevatten) leeg op tafel en wachtten vol ongeduld op het uitdelen der vragenbundels. Een kleine twintig minuten later mochten we dan eindelijk van start gaan. We sloegen het titelblad om en een hele resem vragen met betrekking tot tradewinds en eutrofiëring van zeewater staarden ons (semi-spottend) tegemoet. Na een korte episode van totale zinsverbijstering, begonnen we zo goed als mogelijk de vragen te beantwoorden. Een paar obligate vragen over klimaatpatronen, een misleidende reliëfkaart en heel wat potloodslijpsel later, stonden we alledrie terug buiten in de klamme hitte, druk klagend over de wijze waarop de vragen waren gesteld, de behandelde onderwerpen, ...

Het tweede deel bestond uit een terreinstudie, het enige deel van de testen waarbij we gedeeltelijk mochten samenwerken. Zo kwam het dat we gewapend met paraplu's (er was immers een immense plensbui losgebarsten boven Beijng), klemmborden, regenbroeken, ..., een commune, een rivier en een kruispunt konden observeren. Dat was een ver van simpele opdracht. De halfvervallen gevels van de communeflats, waarop een klein leger van roestige aircotoestellen was neergestreken, gaven maar weinig van hun geheimen prijs. Ook de rivier die door de wolkbreuk flink was aangezwollen, liet zich niet zo gemakkelijk bestuderen. Dan zwijgen we nog van het kruispunt dat er naar Chinese normen maar een beetje doods bijlag. De terreinstudie test strekte zich uit over twee dagen. Op de eerste dag toetste men meer de waarnemingsvaardigheden, terwijl men op de tweede dag de creativiteit van de deelnemers op de proef wou stellen. Er werd immers van ons verwacht om een braakliggend lapje grond in de commune een nieuwe bestemming te geven. Ook de nabijgelegen rivier werd aan onze goede zorg toevertrouwd en moest tot een meer natuurlijke staat worden teruggebracht, zonder de stadsbewoners al te veel te hinderen. We moesten dus met twee geannoteerde kaarten op de proppen komen. Dan restte ons enkel nog de beruchte multimediatest. De test bleek te bestaan uit een 40-tal Engelstalige meerkeuzevragen (waarvoor we slechts een schamele 45 minuten kregen om ze op te lossen). De vragen waren tamelijk pittig en de onderwerpen die werden aangesneden, waren op zijn zachtst uitgedrukt behoorlijk divers.

Natuurlijk was de iGeo veel meer dan enkel testen. De testen vonden telkens in de voormiddag plaats en tijdens de rest van de dag was er dan nog tijd om Beijing en de andere teams beter te leren kennen. Onze fantastische gids, Lynda, heeft ons vele mooie plekjes in Beijing laten zien. Zo hebben we het Tiananmenplein, de Verboden Stad, het Zomerpaleis en de Chinese muur bezocht. Tijdens de busritten kon Lynda ons goed entertainen door ons Chinese woordjes te leren, een Chinees liedje te zingen of ons een korte geschiedenisles te geven. Er werden ook een aantal activiteiten georganiseerd om de andere teams en hun nationaliteit beter te leren kennen. Zo was er een posteravond waarop elk land een poster over een duurzaam project of een duurzame stad in zijn eigen land mocht voorstellen. Ieder

teamlid moest een bepaalde tijd bij zijn eigen poster blijven om deze voor te stellen aan de andere teams die naar de poster kwamen kijken, maar iedereen kreeg natuurlijk ook de kans om naar een andere poster te gaan kijken. Onze poster die over het project Ringland ging, deed het nog bijlange zo slecht niet. We behaalden nog relatief veel stemmen, maar de Nederlanders haalden de eerste plaats binnen met hun poster over Rotterdam. Verder was er ook nog een culturele avond waarop elk team iets van zijn land kon voorstellen. De avond werd gedomineerd door dans, muziek en toneeltjes, maar ook onderwerpen zoals Donald Trump of de Hema kwamen aan bod. Ook wij, de Belgen, kwamen origineel uit de hoek met een quiz om de andere teams hun kennis over België te testen met als hoofdprijs onze zelf ontworpen polo. De andere teams leerden we toch vooral kennen tijdens de momenten dat we vrij hadden. Zo hebben we wel eens zitten kaarten met andere teams. Verder was er een bar in de tuin van het hotel waar 's avonds ook heel wat teams samen kwamen, in het begin van de week waren we nog met een beperkt aantal teams maar tegen het einde van de week was dat aantal al veel groter geworden. Daar voerden we toffe, interessante conversaties en daar leerde je de anderen echt kennen.

De iGeo werd afgesloten met een slotceremonie waarop de medaillewinnaars bekend gemaakt werden. De bronzen en zilveren medailles werden op deze slotceremonie overhandigd en de gouden medailles werden op de openingsceremonie van een groot aardrijkskundig congres overhandigd, namelijk op het congres van de IGU of International Geographical Union. Jeroen haalde een bronzen medaille binnen waar we allen zeer tevreden mee waren.

De wedstrijd was achter de rug en een hele posttrip lag in het verschiet. Dus namen we een binnenlandse vlucht vanuit Beijing naar Shanghai, waar we werden opgewacht door de onnavolgbare Linda (die we voor het gemak Linda 2 noemden, aangezien onze eerste gids ook al een Lynda was) en de uiterst sympathieke buschauffeur, mister Kuh, die zich door niets of niemand liet tegenhouden en al helemaal niet door de verkeersregels. Het zou ons te ver voeren om alles in detail te bespreken: het westelijke meer van Hangzhou, de theeplantages, de waterdorpen Wuzhen en Xitang, de skyline van Shanghai... Opvallend genoeg kan men het volledige Chinese erfgoed vergelijken met een mooie vrouw. Het meer van Hangzhou? Rimpelloos zoals een mooie vrouw. De HuangHe en de Yangtze? De kronkelende, jade stroom is als het golvende haar van... u raadt het nooit... een mooie vrouw.

Ah, Shanghai! Een stad van 27 miljoen zielen, dat is een getal waar je hoofd even van gaat tollen. Een stad waar zelfs het voetgangersverkeer door een klein politie-eskader in goede banen moet worden geleid. Het Westen lijkt wel te zijn ingedommeld in vergelijking met Shanghai.

Het was een reis om nooit meer te vergeten (we zijn ons bewust van de "klefheid" van deze uitspraak): met de Duitse delegatie op zoek naar durians (de penetrant geurende vrucht waarvan de smaak aan ajuinen doet denken), de immer kritische Linda, die ons haarfijn uit de doeken deed waarom Taiwan toch bezit van China is, het drinken van de heilzame Chinese groene thee die naar verluidt 'will cule oul cancel'. En zo zouden we nog een hele tijd kunnen doorgaan.